

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.013 van 23 december 2011
in de zaak A. 187.926/XII-5415**

In zake: de NV CARE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jens Debièvre en Caroline Segers
kantoor houdende te 1000 Brussel
Havenlaan 86 C bus 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Coen
kantoor houdende te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 juni 2008, strekt tot de nietigverklaring van “het Besluit van 11 april 2008 van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Antwerpen, [...] waarbij -enerzijds- wordt beslist de offerte van [de nv Care] tot uitvoering van de diensten voorwerp van de percelen 1 tot en met 10 zoals beschreven in het bestek met nr. 2007/8034 niet te weerhouden als de voordeligste regelmatige inschrijving en -anderzijds- wordt beslist om de offerte van de NV ISS voor wat betreft de percelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 te weerhouden als de voordeligste regelmatige inschrijving en haar de opdracht te gunnen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 182.771 van 8 mei 2008 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juni 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jens Debièvre, die verschijnt voor verzoekster en advocaat Christophe Coen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij beslist een opdracht uit te schrijven voor het uitvoeren van schoonmaakwerken voor alle bedrijven van de stad Antwerpen. De opdracht wordt bekend gemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 16 oktober 2007 en in het Europees Publicatieblad van 17 oktober 2007.

De opdracht behelst een aanneming van diensten op basis van een algemene offerteaanvraag tegen prijslijst onderverdeeld in tien percelen, volgens de plaats waar de opdracht dient te worden uitgevoerd.

Artikel 8 van het toepasselijke bestek nr. 2007/8034 vermeldt dat de gunning gebeurt aan de voordeligste regelmatige offerte op grond van twee gunningcriteria: de prijs (50 punten) en het plan van aanpak (50 punten). Met betrekking tot dit plan wordt toegelicht:

“In dit plan van aanpak moet de inschrijver:

- ° een uiteenzetting geven i.v.m. de organisatorische draagkracht van zijn onderneming.
- ° hoe zal de onderneming een opdracht als deze - omschreven in het bestek - organisatorisch en praktisch aanpakken.
- ° aangeven hoe hij zorgt voor de nodige opleiding van het personeel voor dit dossier rekeninghoudend met de overname van het personeel. Hierbij wordt gelet op de duur, de inhoud, methodologie, competentieverhogende aspecten, e.d. van de opleiding.
- ° aangeven welke waarborg hij kan bieden opdat de opdracht gedurende de ganse duur van de overeenkomst correct uitgevoerd zal worden
- ° verbintenis dat het schoonmaakbedrijf het opgemaakte plan van aanpak strikt naleeft.
- ° uit het plan van aanpak moet blijken dat de inschrijver initiatieven neemt inzake maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Voor de stad Antwerpen is maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO) een belangrijke doelstelling. Zij wenst de principes van MVO niet alleen verder te introduceren in haar eigen werking, maar wenst ook een beroep te doen op haar leveranciers om deze in te bedden in de opdrachten die zij voor de stad uitvoeren.

- Welke milieu ontlastende maatregelen worden genomen? Beschrijf welke producten, verpakkingen, transport, technieken... worden aangewend bij de uitvoering van de opdracht? Beschrijf tevens op welke manier u in deze opdracht werk maakt van afvalbeleid, een veilige en gezonde werkplek, milieuzorg- of milieumanagementsystemen...
- Welke sociale maatregelen worden genomen? Hoe maakt de onderneming in deze opdracht werk van een actief diversiteitsbeleid, inschakeling van werkzoekenden uit de kansengroepen op de arbeidsmarkt, medewerkers betrokkenheid, samenwerking met de sociale economie...

- De maatregelen moeten controleerbaar en concreet gemaakt worden met voorbeelden, concrete data, uit te voeren en/of reeds gevoerde acties, beleidsverklaringen, kwaliteitscriteria of labels van de onderneming inzake maatschappelijk verantwoord ondernemen... (Deze opsomming is niet beperkend)”.

Verzoekster dient een offerte in.

3.2. Er wordt een (eerste) gunningverslag opgesteld door de stedelijke diensten. Hieruit blijkt dat er twaalf offertes zijn ingediend waarvan twee laattijdig. De tijdige offertes worden regelmatig bevonden.

Overeenkomstig het gunningverslag beslist het college van burgemeester en schepenen op 21 december 2007 percelen 1, 3, 7, 8 en 10 toe te wijzen aan verzoekster en percelen 2, 4, 5, 6 en 9 toe te wijzen aan de nv ISS.

3.3. Het college van burgemeester en schepenen gaat op 25 januari 2008 over tot de intrekking van zijn beslissing van 21 december 2007. Aanleiding daartoe is onder andere een negatief advies van 21 januari 2008 van de inspectie van financiën waarin wordt vastgesteld dat niet voor alle gunningcriteria en percelen dezelfde afrondingsmethode werd gehanteerd (“op bijvoorbeeld 3 cijfers na de komma”).

Er wordt een nieuw gunningverslag opgesteld. Het concludeert dat alle tien de percelen aan inschrijver nv ISS dienen te worden toegewezen.

Op 11 april 2008 beslist het college van burgemeester en schepenen ook effectief in die zin.

IV. Belang

Uiteenzetting van de exceptie

4. Verwerende partij betwist het belang van verzoekster omdat zij onvoldoende concreet aangeeft welk voordeel zij met haar beroep beoogt,

inzonderheid gelet op het feit dat de overeenkomst met de nv ISS inmiddels tot stand is gekomen en verzoekster de opdracht alleszins niet zelf meer kan verkrijgen.

Beoordeling

5. De exceptie betwist -terecht- niet dat de bestreden beslissingen voor verzoekster een nadeel hebben meegebracht, maar alleen dat hun vernietiging haar geen voordeel meer kan bijbrengen aangezien er ondertussen een contract met de nv ISS gesloten is.

De exceptie gaat voorbij aan de eigenheid van het beroep tegen een afsplitsbare rechtshandeling. Aan het beroep tegen een dergelijke handeling die, hoewel ze verband houdt met een contract, er juridisch van afgescheiden wordt, is het nu eenmaal inherent dat het zonder directe weerslag blijft op de uitvoering van het contract, waaromtrent de gewone rechter bevoegd is. Dit staat net zo min het belang bij het bestrijden van de afsplitsbare handeling in de weg, als het een beletsel is voor de ontvankelijkheid *ratione materiae* van het beroep.

Verzoekster ontleent aan de omstandigheid dat zij bij de toewijzing van de opdracht is voorbijgaan een gekwalificeerd moreel belang. De nagestreefde nietigverklaring dient dat belang en blijft het dienen, ook al is het contract intussen gesloten en eventueel zelfs al uitgevoerd.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van artikel 16 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, en van het gelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Met een verwijzing naar het arrest van 24 januari 2008 van het Hof van Justitie inzake Lianakis (C-532/06) doet verzoekster gelden dat de aanbestedende overheid in het kader van een algemene offerteaanvraag achteraf geen wegingcoëfficiënten en subcriteria mag vaststellen voor de in het bestek of in de aankondiging van de opdracht vermelde gunningcriteria. De miskennis van de verplichting om de gunningcriteria, subcriteria en hun wegingcoëfficiënt in het bestek op te nemen, heeft tot gevolg dat geen regelmatige beoordeling van de offertes mogelijk is.

7. In de memorie van wederantwoord voegt verzoekster daaraan toe dat het middel ook betrekking heeft op het eerste gunningcriterium en dat het voor haar ongunstige puntenverschil met betrekking tot het eerste gunningcriterium slechts ontstaan is “naar aanleiding van de niet aangekondigde mogelijkheid tot samenvoeging van alle percelen en het in rekening brengen van de niet aangekondigde mogelijkheid tot het voorzien van een korting in geval van toekenning van meerdere of alle percelen”.

Wat het tweede gunningcriterium betreft merkt verzoekster nog op dat het bestek op geen enkele wijze enige methodologie vermeldt aangaande de wijze waarop de gunningcriteria bij de beoordeling van de meest voordelige offerte zullen worden beoordeeld en gewogen, en dat de criteria en het relatief gewicht voor de beoordeling van de vijf onderdelen binnen het tweede gunningcriterium niet zijn aangegeven.

8. In de laatste memorie betoogt verzoekster dat wel degelijk de principes uit het Lianakis-arrest zijn geschonden doordat verwerende partij “n.a.v. de bestreden beslissing de afwegingsregels voor het subcriterium ‘maatschappelijk verantwoord ondernemen’ [heeft] gewijzigd in vergelijking met het eerste ingetrokken gunningsbesluit dd. 10 januari 2008”: in het eerste gunningsbesluit behaalden verzoekster voor dit subcriterium 10/10 en de nv ISS 9/10; in de bestreden beslissing wordt dat respectievelijk 10/10 en 9,286/10. Verwerende partij geeft echter voor geen enkel ander subcriterium bij het gunningcriterium “plan van aanpak” drie decimalen aan. Deze wijziging heeft volgens verzoekster tot gevolg “dat de inschrijvers zich niet in een gelijke positie bevonden gedurende de hele gunningsprocedure”: “ISS NV kon immers genieten

van een verhoging van haar punten voor het gunningcriterium ‘plan van aanpak’, terwijl verzoekster dit niet kon gezien zij reeds over een score van 10/10 beschikte. Aan ISS NV werd dus verhoudingsgewijs een voordeel toegekend”.

Ook de principes uit het arrest van 24 november 2005 van het Hof van Justitie inzake ATI EAC (C-331/04) zijn geschonden. In ieder geval hanteert het Hof van Justitie als strikt principe dat de wegingcoëfficiënten van de subcriteria niet vooraf bekendgemaakt moeten worden als aan drie voorwaarden voldaan is. Dat is hier niet het geval. Immers heeft verwerende partij voor de beoordeling van het subcriterium “maatschappelijk verantwoord ondernemen” gekozen voor elementen die discriminerend werkten tussen de inschrijvers.

Beoordeling

9. Artikel 16 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten bepaalt dat bij een algemene of beperkte offerteaanvraag de opdracht dient te worden toegewezen aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte indient, rekening houdend met de gunningcriteria die vermeld moeten zijn in het bestek of eventueel in de aankondiging van de opdracht. Artikel 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessie voor openbare werken bepaalt dan weer dat de aanbestedende overheid de regelmatige offerte kiest die haar het voordeligst lijkt op grond van criteria die verschillend kunnen zijn naargelang van de opdracht en dat de aanbestedende overheid in het bestek en eventueel in de aankondiging van de opdracht al de gunningcriteria vermeldt, zo mogelijk in volgorde van afnemend belang. In dat geval wordt die volgorde in het bestek of in de aankondiging vermeld, zo niet hebben de gunningcriteria dezelfde waarde.

10. Artikel 8 van het bestek specificeert dat twee gunningcriteria zullen worden gebruikt: de prijs (50 punten) en het plan van aanpak (50 punten).

Het tweede criterium wordt verduidelijkt in zes punten, waarvan het vijfde alleen maar de verbintenis betreft dat het plan van aanpak

strikt zal worden nageleefd. Resten dus vijf punten die als eigenlijke subcriteria op te vatten zijn: een uiteenzetting in verband met de organisatorische draagkracht van de onderneming; een uiteenzetting over hoe de opdracht organisatorisch en praktisch zal worden aangepakt; het geven van een toelichting over hoe gezorgd wordt voor de nodige opleiding van het personeel, waarbij gelet wordt op de duur, de inhoud, methodologie, competentieverhogende aspecten, en dergelijke, van de opleiding; het aangeven van welke waarborg kan worden geboden opdat de opdracht gedurende de ganse duur van de overeenkomst correct zal worden uitgevoerd; en het doen blijken van initiatieven inzake maatschappelijk verantwoord ondernemen, waarbij het gaat om de vragen “Welke milieu ontlastende maatregelen worden genomen?” en “Welke sociale maatregelen worden genomen?”.

In het gunningverslag zijn de punten voor het tweede criterium over deze subcriteria verdeeld, waarbij er, overeenkomstig het hiervoor vermelde artikel 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, van uitgegaan is dat ze alle vijf dezelfde waarde hebben en waarbij daaraan hetzelfde relatief gewicht is toegekend. De Raad van State kan daar -conform de door verzoekster zelf ter sprake gebrachte arresten van het Hof van Justitie inzake ATI EAC (nr. 32) en inzake Lianakis (nrs. 42 en 43)- geen bezwaar in zien nu die vaststelling van de weging geen wijziging brengt in de in het bestek of in de aankondiging van de aanbesteding vastgelegde criteria, nu ze geen elementen bevat die, indien bij de voorbereiding van de offertes bekend, die voorbereiding hadden kunnen beïnvloeden, en nu ze niet is gekozen met in aanmerkingneming van elementen die discriminerend kunnen werken jegens een van de inschrijvers.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeksters grief in het verzoekschrift aangaande de afwezigheid in het bestek van de gunningcriteria, subcriteria en hun wegingcoëfficiënten, niet kan worden gevolgd.

Ook in zoverre verzoekster in het verzoekschrift bekritiseert dat het bestek geen enkele methodologie vermeldt inzake de wijze waarop de gunningcriteria zullen worden getoetst, is het middel ongegrond: er is de Raad van State geen verplichting in die zin bekend, minstens verplicht geen van de in het middel aangevoerde rechtsregels daartoe.

12. Voor het eerst in de memorie van wederantwoord brengt verzoekster met betrekking tot het eerste gunningcriterium een “niet aangekondigde mogelijkheid tot samenvoeging van alle percelen” en een “niet aangekondigde mogelijkheid tot het voorzien van een korting in geval van toekenning van meerdere of alle percelen” ter sprake.

Deze grief gaat het middel zoals het in het verzoekschrift is geformuleerd te buiten en is te laat. Hij is overigens ook ongegrond. Artikel 3 van het bestek stipuleert immers: “Samenvoeging van percelen is toegelaten mits het opgeven van een korting. Het is wel te verstaan dat, wanneer geen samenvoeging voorzien wordt, elk ondeelbaar perceel aan een verschillende inschrijver kan toegewezen worden”.

13. Ook nieuw en dus te laat is de grief in verzoeksters laatste memorie dat verwerende partij hangende de procedure de afwegingsregels voor het vijfde subcriterium van het tweede gunningcriterium, te weten “maatschappelijk verantwoord ondernemen”, heeft gewijzigd, dat die gewijzigde afwegingsregels niet vooraf bekendgemaakt zijn en dat de gewijzigde afwegingsregels elementen in aanmerking nemen die discriminerend kunnen werken.

Bovendien is de grief ongegrond.

Immers blijkt dat verwerende partij de twee aspecten van het betrokken subgunningcriterium “maatschappelijk en verantwoord ondernemen” in eerste instantie gequoteerd heeft op, tezamen, 11 punten (stuk 26 van het administratief dossier). Vermits het subgunningcriterium -als gezien- slechts voor tien van de vijftig punten van het tweede gunningcriterium mocht meetellen, moesten de onderscheiden scores herleid worden. In het eerste gunningverslag werden de respectieve uitkomsten -getallen met drie decimalen- daarbij afgerond tot gehele getallen. De punten voor het gunningcriterium van de prijs, dan weer, werden afgerond op één cijfer na de komma en, in één geval zelfs, op drie cijfers na de komma “omdat daar (voor prijs) pas een verschil gerealiseerd werd tussen de inschrijvers”.

Nadat de inspectie van financiën op grond van die inconsistentie, die niet zonder invloed bleek op de rangschikking van de inschrijvers, een negatief advies uitbracht, zijn in een tweede gunningverslag alle punten tot drie cijfers na de komma berekend en uitgedrukt. Waar aldus initieel de score van de nv ISS voor het besproken subgunningcriterium was herleid naar 9,286 punten, die vervolgens afgerond waren tot 9 punten, kreeg deze nv in het tweede gunningverslag (weer) 9,286 punten. Voor verzoekster veranderde er niets: zij had én behield het maximum van 10 punten.

Vermits de problematiek van het omrekenen en afronden van de scores zich klaarblijkelijk alleen met betrekking tot het vijfde subgunningcriterium voordeed en niet ook met betrekking tot de andere subgunningcriteria van het tweede gunningcriterium, is het geenszins verwonderlijk dat voor die andere subgunningcriteria “in feite met afgeronde getallen [wordt] gewerkt”.

Samenvattend zijn dus de weging en de wegingregels van het vijfde subgunningcriterium van het tweede gunningcriterium niet in de loop van de procedure gewijzigd, heeft de nv ISS verhoudingsgewijs geen voordeel toegekend gekregen en is er geen element dat discriminerend kan werken bij de beoordeling in aanmerking genomen.

14. Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

15. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het (materieel) motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Toegelicht wordt dat verzoekster, als inschrijver van wie de offerte niet is gekozen, uit de motivering zelf van de betrokken beslissing moet

kunnen afleiden om welke reden zulks is gebeurd. Uit het administratief dossier blijkt geen duidelijke methodologie op grond waarvan de verschillende offertes zijn beoordeeld en vergeleken. Er wordt een verantwoording gegeven van de score maar er blijkt niet op welke mathematische wijze deze tot stand komt.

Vervolgens gaat verzoekster in op de motivering inzake de beoordeling van het criterium “uiteenzetting en organisatorische draagkracht”, inzake de beoordeling van het criterium “waarborg en kwaliteit”, inzake de punten voor het onderdeel “opleiding van het personeel” en inzake de quoterings voor het criterium “maatschappelijk en verantwoord ondernemen”.

16. In de memorie van wederantwoord volhardt verzoekster in haar zienswijze. Wat het criterium “maatschappelijk verantwoord ondernemen” betreft, betoogt zij dat de stelling volgens welke de decimalen behouden zijn met het oog op de correcte vergelijking tussen de inschrijvers onjuist is doordat “de verschillen met de andere inschrijvers worden uitgevlakt” en doordat voorbij wordt gegaan aan “de realiteit van de puntentoekenning in absolute cijfers”.

17. In de laatste memorie schrijft verzoekster nog:

“De bestreden beslissing is niet voldoende gemotiveerd, doordat enkel het eindresultaat van de beoordeling wordt meegedeeld en niet de concrete gegevens of argumenten (inbegrepen de onderlinge inhoudelijke afweging van de offertes), die de verwerende partij tot dit resultaat heeft gebracht. Verwerende partij diende dit echter te doen, zowel in het licht van het motiveringsbeginsel als het zorgvuldigheidsbeginsel. Deze gegevens waren immers van doorslaggevend belang voor verzoekster en de andere inschrijvers, om de volgende redenen:

- a) het aantal punten hierdoor wordt gewijzigd in vergelijking met het eerste gunningsbesluit van 10 januari 2008, waarin geen drie decimalen na de komma werden toegekend;
- b) voor de andere subcriteria worden de cijfers in feite afgerond en worden geen precieze cijfers na de komma weergegeven. Bij de andere subcriteria wordt enkel ...,000 achter het afgeronde cijfer weergegeven”.

Beoordeling

18. Krachtens de in het middel aangevoerde regels dient de voorkeur die verwerende partij inzake de toewijzing van de besproken opdracht heeft gegeven aan de offerte van de nv ISS boven die van verzoekster, op deugdelijke motieven te berusten, wat wil zeggen dat de voorkeur berust op beweegredenen die haar inhoudelijk kunnen schragen.

Die beweegredenen moeten bovendien, in principe in de toewijzingsbeslissing, afdoende worden geëxpliciteerd zodat verzoekster met kennis van zaken kan uitmaken of het zin heeft zich op het stuk van die motieven in rechte te voorzien tegen de toewijzing aan de nv ISS en de afwijzing van haar offerte.

19. Het eerste van de vier concrete grieven die verzoekster tegen de motieven van de gunningbeslissing inbrengt, betreft het subcriterium “uiteenzetting en organisatorische draagkracht” van het tweede gunningcriterium. Daarvoor kregen zowel verzoekster als de nv ISS 9 op 10, terwijl volgens verzoekster “[u]it de bewoordingen van de motivering blijkt dat de verzoekster met betrekking tot dit criterium duidelijk beter wordt beoordeeld dan de begunstigde inschrijver”.

Inderdaad blijkt uit de motivering dat verzoekster beter wordt beoordeeld wat de verduidelijking betreft van haar bedrijfsstructuur en organigram evenals wat de uitwerking van de “overname en de doorlichting van het personeel” aangaat. Daartegenover staat dan weer dat zij alleen de interne communicatie binnen de operationele organisatie verduidelijkte, in tegenstelling tot de nv ISS die ook de externe communicatie heeft verduidelijkt.

De Raad van State deelt niet de mening van verzoekster dat uit het verschil in beoordeling “een redelijk puntenverschil” moet voortvloeien. Integendeel gaat het naar het oordeel van de Raad van State niet de grenzen van de redelijkheid te buiten dat verwerende partij, op grond van de geëxpliciteerde motieven, verzoekster en de nv ISS beiden 9 op 10 heeft toebedeeld voor het subcriterium.

20. Ook voor het subcriterium “waarborg en kwaliteit” van het tweede gunningcriterium kregen verzoekster en de nv ISS evenveel punten, 9 op 10. Uit de motivering blijkt volgens verzoekster niet “in welke mate de verschillende aspecten van de beoordeling binnen het subcriterium meer of minder doorwegen”.

Die kritiek wordt niet gevolgd. De bespreking van het subcriterium maakt genoeg duidelijk dat verwerende partij de waarborg en kwaliteit die verzoekster en de nv ISS bieden weet te waarderen, met dien verstande dat bij de nv ISS moest worden vastgesteld dat de tijdregistratie niet aan bod is gekomen en dat bij verzoekster diende vastgesteld dat zij de externe communicatie niet heeft meegedeeld en niet in een kwaliteitsopvolging na inwerkperiode voorziet.

21. Wat het subcriterium “opleiding van het personeel” van het tweede gunningcriterium betreft, zegt verzoekster dat zij niet kan opmaken waarom zij slechts 8 op 10 heeft gekregen en de nv ISS 9 op 10. Zij verkreeg nochtans al diverse prijzen voor de opleiding van haar personeel en werd zelfs voorgedragen als kandidaat voor de titel “Beste werkgever van Europa”, specifiek voor de opleidingen die zij geeft aan haar personeel.

De reden waarom verzoekster “slechts” 8 op 10 kreeg wordt door verwerende partij uitdrukkelijk vermeld: het personeel krijgt een basisopleiding over veiligheid, ergonomie en kennis van producten en materialen, maar niet over kwaliteit; bovendien wordt “[a]an de vervolmaking van deze opleidingen [...] geen aandacht besteed”. Dat is anders bij de nv ISS, die dan ook 9 op 10 krijgt: “Het personeel geniet van een basisopleiding met opvolging en vervolmaking na een inwerkperiode, o.a. over veiligheid, kwaliteit, ergonomie en kennis van producten en materialen”.

Verzoekster is het met de inschatting van een en ander duidelijk niet eens, maar zij maakt niet aannemelijk dat de beoordeling van het bestuur op feitelijke onjuistheden zou berusten, noch dat het de redelijkheidsgrenzen van de discretionaire beoordelingsbevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt overschrijdt om verzoekster op grond van de gemaakte vaststellingen met een 8 te

quoteren, en haar zodoende een punt minder te geven dan de nv ISS, de “meerdere prijzen” die verzoekster heeft ontvangen en waaraan zij refereert ten spijt.

22. In een vierde en laatste kritiek gaat verzoekster in op het subgunningcriterium “maatschappelijk en verantwoord ondernemen” van het tweede gunningcriterium en de “herleiding van de oorspronkelijke beoordelingscore”. Die herleiding is volgens verzoekster “wel degelijk foutief vermits ze nadelig is voor en in tegenstelling tot de beoogde doelstelling net de verschillen tussen de inschrijvers uitvlakt ten opzichte van de score van de verzoekster”.

De kwestie kwam ook al hiervoor, *sub* 13, aan bod. Aangezien het subgunningcriterium oorspronkelijk op 11 punten was gequoteerd, terwijl het slechts voor maximaal tien punten mocht meewegen bij de toetsing van het tweede gunningcriterium “plan van aanpak”, was het zaak om de gegeven cijfers te herleiden. Gelet op de afrondingen die daarbij in het eerste gunningverslag werden doorgevoerd, ging de juiste verhouding tussen verzoekster en de nv ISS enigszins verloren. Verzoekster, die het maximum scoorde, kreeg na de herleiding verhoudingsgewijs perfect hetzelfde, namelijk 10 op 10. Dat gold evenwel niet voor de nv ISS, wier cijfer na herleiding op 9,286 uitkwam, maar uiteindelijk naar 9 op 10 werd afgerond.

Verwerende partij handelt niet foutief door in het tweede gunningverslag de juiste verhouding te herstellen. Daar doet niet aan af het feit dat dit “nadelig” is voor verzoekster, noch het feit dat daardoor de voorsprong van verzoekster op dit subcriterium gedeeltelijk wordt “uitgevlakt”. Het een zowel als het ander zijn immers louter hieraan toe te schrijven dat in het eerste gunningverslag de omzetting wat verzoekster betreft voor honderd procent exact was, zodat er in het tweede gunningverslag niets meer aan te verbeteren viel, terwijl oorspronkelijk de omzetting voor de nv ISS minder accuraat was, in haar nadeel, zodat er voor haar wel nog bijkomende precisering mogelijk was.

De omstandigheid dat het college van burgemeester en schepenen het waarom van die precisering niet in de aangevochten toewijzingsbeslissing uiteenzet, kan des te minder een vernietiging wegens schending van de

formele-motiveringsplicht verantwoorden vermits verzoekster, zoals zij in de laatste memorie zelf bevestigt, van die redenen en het betrokken stuk 26 van het administratief dossier sinds lang vóór het instellen van onderhavig annulatieberoep kennis had.

23. Het tweede middel wordt in zijn geheel verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest